РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

21 октомври 2010 година *

По дело C-185/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Rechtbank 's-Gravenhage (Нидерландия) с акт от 23 април 2008 г., постъпил в Съда на 29 април 2008 г., в рамките на производство по дело

Latchways plc,

Eurosafe Solutions BV

срещу

Kedge Safety Systems BV,

Consolidated Nederland BV,

* Език на производството: нидерландски.

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-н D. Šváby (докладчик), г-н E. Juhász, г-н G. Arestis и г-н T. von Danwitz, съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-жа C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 февруари 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Latchways plc и Eurosafe Solutions BV, от адв. A. Mak, advocaat,

— за Kedge Safety Systems BV и Consolidated Nederland BV, от адв. E. Schelhaas, advocaat,

— за нидерландското правителство, от г-жа C. Wissels, в качеството на представител,

— за белгийското правителство, от г-н J.-C. Halleux, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-н S. Schønberg и г-н G. Zavvos, в качеството на представители, подпомагани от адв. F. Tuytschaever, advocaat,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 април 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Директива 89/106/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно сближаването на законовите, подзаконови и административни разпоредби на държавите членки по отношение на строителните продукти (ОВ L 40, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 3), изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 година (ОВ L 284, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 213, наричана по-нататък „Директива 89/106“), на Директива 89/686/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на личните предпазни средства (ОВ L 399, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 214), изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (наричана по-нататък „Директива 89/686“), както и на Решение 93/465/ЕИО на Съвета от 22 юли 1993 година относно модулите за различните фази на процедурите за оценяване на съответствието и правилата за поставяне и използване на маркировката за съответствие „CE“, които са предназначени за използване в директивите за техническо хармонизиране (ОВ L 220, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 13, стр. 42).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Latchways plc и Eurosafe Solutions BV (наричани по-нататък, съответно „Latchways“ и „Eurosafe Solutions“), от една страна, и Kedge Safety Systems BV и Consolidated Nederland BV (наричани по-нататък, съответно „Kedge Safety Systems“ и „Consolidated Nederland“), от друга страна, по повод на това дали анкерното устройство за защита срещу падане от височина при работа на равни покриви, произвеждано от Latchways, и това, произвеждано от Kedge Safety Systems, са безопасни и дали върху тях може или трябва да бъде поставена маркировката „CE“.

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

Директива 89/106

3 Член 1 от Директива 89/106 гласи следното:

„1. Настоящата директива се прилага за строителни продукти, доколкото съществените изисквания по отношение на строежите, посочени в член 3, параграф 1, се отнасят за тях.

2. За целите на тази директива „строителен продукт“ е всеки продукт, който се произвежда за трайно влагане в строежи, включващи както сгради, така и гражданско строителство.

[…]“

4 Член 2 от тази директива предвижда:

„1. Държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че посочените в член 1 [строителни] продукти, предназначени за употреба в строежи, могат да бъдат предлагани на пазара, само ако са годни за предвижданата употреба, т.е. че притежават характеристики, подходящи за строежите, в които се влагат, монтират, поставят или инсталират и, ако са правилно проектирани и изпълнени, могат да задоволят посочените в член 3 съществени изисквания в случаите, когато подобни строежи са предмет на разпоредби, съдържащи такива изисквания.

2. а) Когато [строителните продукти] са предмет на директиви от други области с разпоредби за поставяне на маркировката CE, посочени в член 4, параграф 2, се посочва съответствието им с разпоредбите на тези други директиви.

[…]“

5 Член 3 от посочената Директива гласи:

„1. Съществените изисквания, приложими към строежите, които могат да повлияят върху техническите характеристики на даден продукт, са изложени в приложение I. […]

[…]

3. Съществените изисквания се конкретизират в документи (тълкувателни документи) за създаване на необходимите връзки между упоменатите в параграф 1 съществени изисквания и възлаганията за стандартизиране, възлаганията за указания за европейско техническо одобрение или други технически спецификации, признати по смисъла на членове 4 и 5.“

6 Член 4 от същата Директива гласи:

„1. За целите на тази директива стандартите и техническите одобрения се наричат „технически спецификации“;

За целите на тази директива хармонизирани стандарти са техническите спецификации, приети от [Европейския комитет по стандартизация (CEN)] и [Европейския комитет по стандартизация в електротехниката (Cenelec)] или и от двата органа, по направени от Комисията възлагания, в съответствие с Директива 83/189/ЕИО [на Съвета от 28 март 1983 година относно процедура за информиране в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 109, стр. 8)], на

базата на становище от Комитета по член 19 и в съответствие с общите разпоредби, отнасящи се до сътрудничеството между Комисията и горните два органа, подписани на 13 ноември 1984 г.

2. [Строителните продукти] се приемат за годни за употреба от държавите членки, ако са подходящи за добре проектирани и изпълнявани строителни работи по предназначението си и са признати за безопасни по реда на съществените изисквания на член 3, а маркировката CE върху тях свидетелства, че изпълняват изискванията на настоящата директива, включително и че са преминали успешно процедурите по оценка на съответствието, посочени в глава V, както и процедур[ата] в глава III. Маркировката CE означава [че]:

а) те отговарят на съответните национални стандарти, транспониращи хармонизирани стандарти, [референтни данни за които е] публикуван[а] в *Официален вестник на Европейските общности*; държавите членки са длъжни да публикуват [референтни данни за] тези национални стандарти;

б) те отговарят на европейско техническо одобрение, издадено съгласно процедурата в глава III;

или

в) те отговарят на националните технически спецификации, упоменати в параграф 3, когато не съществуват хармонизирани спецификации; трябва да се състави списък на тези национални спецификации, съгласно процедурата в член 5, параграф 2.

[…]“

7 Член 7 от Директива 89/106 гласи следното:

„1. С цел да се осигури качеството на хармонизираните стандарти за [строителните] продукти, стандартите трябва да бъдат разработвани от европейските организации по стандартизация въз основа на възлагания, реализирани от Комисията […].

2. Така разработените стандарти трябва да бъдат съобразени, доколкото това е възможно на практика, с характерната за експлоатационните характеристики на [строителните] продукти терминология, като се отчитат тълкувателните документи.

3. Веднага след изработването на стандартите от европейските организации по стандартизация, Комисията публикува [референтни данни за] стандартите [в] серия „C“ в *Официален вестник на Европейските общности*.“

8 Точка 4 от приложение I към тази директива гласи следното:

„4. Безопасност при експлоатация

Строежът трябва да бъде проектиран и изпълнен по такъв начин, че да не създава неприемливи рискове от инциденти при [използване] или работа, като: подхлъзване, падане, удар, изгаряне, електрически удар, нараняване от експлозия.“

Директива 89/686

9 Член 1 от Директива 89/686 гласи:

„1. Настоящата директива се отнася за лични[те] предпазни средства, наричани по-долу „ЛПС“.

Тя определя условията, определящи пускането им на пазара и свободното им движение в рамките на Общността, както и основните изисквания за безопасност, които ЛПС трябва да изпълняват, за да осигурят защитата на здравето и безопасността на ползвателите.

2. За целите на настоящата директива, ЛПС е всяко съоръжение или приспособление, проектирано за носене или държано за лична защита срещу един или повече рискове за здравето или безопасността.

ЛПС също така обхваща:

а) единица, съставена от няколко съоръжения или приспособления, които са интегрално свързани от производителя за защита на човека срещу един или повече едновременни риска;

б) защитно съоръжение или приспособление, комбинирано — с възможност за разделяне или неразделно — с лична незащитна екипировка, носен или държан от човек за извършване на конкретна дейност;

в) взаимозаменяеми компоненти на ЛПС, които са основни за задоволителното им функциониране и се използват единствено за такава екипировка.

3. Всяка система, пусната на пазара заедно с ЛПС за свързването [му] с друг външен, допълнителен уред, се разглежда като интегрална част от тези средства, дори ако системата не е предназначена за постоянно носене или държане от потребителя за целия период на излагане на риск.

[…]“

10 Член 3 от тази директива предвижда:

„ЛПС, посочени в член 1, трябва да удовлетворяват основните изисквания за здраве и безопасност, определени в приложение II.“

11 Член 4, параграф 1 от посочената директива гласи следното:

„1. Държавите членки не забраняват, ограничават или препятстват пускането до пазара на лични предпазни средства, или техни части, когато са съобразени с разпоредбите в настоящата директива и носят маркировка CE, свидетелстваща за съответствието им с всички разпоредби на директивата, включително и с процедурите по сертифициране, посочени в глава II.“

12 Точка 3.1.2.2 от приложение II към Директива 89/686 предвижда:

„Предотвратяване на падане от височини

ЛПС, предназначен[о] за предотвратяване на падане от височини или следствията от него, трябва да включва сбруя за тялото и система за закрепване, която може да се свързва със сигурна точка на закрепване. Т[о] трябва да бъде проектиран[о] така, че при предвидимите условия на употреба вертикалното падане на потребителя да бъде сведено до минимум, с оглед предотвратяване на сблъсък с предмети, а от друга страна, спирачната сила да не достига прагови стойности, при които може да се очаква физическо нараняване или скъсване или повреда на който и да е компонент на ЛПС, което може да причини падането на потребителя.

Т[о] също така трябва да осигурява след спирането потребителят да се удържа в правилна позиция, в която при необходимост може да чака помощ.

Инструкциите на производителя трябва в частност да определят цялата съответна информация по отношение на:

— характеристиките, необходими за сигурна точка на закрепване и необходимото минимално пространство под потребителя;

— правилния начин за поставяне на сбруята и на свързване на системата за закрепване към сигурната точка на закрепване.“

Решение 93/465

13 Точка I, Б от приложението към Решение 93/465 предвижда:

„Основните правила за поставяне и прилагане на маркировката CE са както следва:

а) Маркировката CE показва съответствие с всички задължения, които са предвидени за производителя на продукта, по смисъла на директивите [на Съюза], съдържащи разпоредби за нейното поставяне.

[…]

б) Маркировката CE, поставена върху индустриални продукти, символизира факта, че физическото или юридическото лице, което е поставило или е било отговорно за поставянето на споменатата маркировка, е проверило съответствието на продукта с всички директиви [на Съюза], които се отнасят за продукта и са били предмет на подходящи процедури за оценяване на съответствието.

[…]

д) Всеки индустриален продукт, за който се отнасят директиви[те] за техническа хармонизация, основаващи се на принципите на глобалния подход, трябва да получ[и] маркировката CE, освен ако някои директиви предвиждат друго; такива изключения представляват отклонение не от изискването за маркировка, а от административните процедури за оценяване

на съответствието, които в някои случаи могат да се преценят като твърде утежнени. За всяко изключение или отклонение от изискванията за маркировка трябва да бъдат дадени подходящи основания.

Маркировката CE е единствената маркировка, потвърждаваща че индустриалните продукти отговарят на изискванията на директивите, издадени на основата на принципите на глобалния подход.

Държавите членки трябва да се въздържат от въвеждане в техните национални разпоредби на позоваване на маркировка, различна от маркировката CE, що се отнася до съответствието с всички разпоредби за маркировка CE, съдържащи се в директивите.

[…]

и) Поставянето на друга маркировка, която може да заблуди страничните наблюдатели относно смисъла и графичното изображение на маркировката CE, е забранено.

[…]

л) Държавите членки трябва да приемат в националното си законодателство всички необходими разпоредби, за да се изключи възможността за недоразумения и за избягване на каквато и да е злоупотреба с маркировката CE.

Без да се засягат разпоредбите на директивата относно предпазната клауза, когато една държава членка установи, че маркировката CE е била поставена неправилно, производителят, неговият представител, [установен в Европейския съюз] или, по изключение, когато специфични директиви

допускат това, лицето, отговорно за пускането на продукта на пазара [на Съюза], са задължени да поставят продукта в съответствие и да прекратят нарушението при условията, определени от държавата членка. Ако липсата на съответствие продължава, държавата членка трябва да предприеме всички необходими мерки за ограничаване или забрана на пускането на пазара на въпросния продукт или да осигури неговото изтегляне от пазара, съгласно процедурите определени в предпазните клаузи."

Европейският хармонизиран стандарт EN 795 и публикуването на референтни данни за него в Официален вестник на Европейските общности

14 Европейският хармонизиран стандарт EN 795 (наричан по-нататък „хармонизиран стандарт EN 795"), озаглавен „Защита срещу падане от височина — Осигурителни устройства — Изисквания и методи за изпитване", е изработен в резултат на възлагане на CEN от страна на Комисията и на Европейската асоциация за свободна търговия. Точки 4.2 и 4.3.1.1 от посочения стандарт посочват подробно техническите изисквания, на които трябва да отговарят анкерните устройства от клас A1, като целта им е да пояснят изискванията, съдържащи се в точка 3.1.2.2 от приложение II към Директива 89/686.

15 Точка 3.13 от стандарта EN 795 гласи следното:

„3.13 Класове

3.13.1 Клас A

3.13.1.1 Клас A1

Клас A1 включва строителни анкерни устройства за закрепване към вертикални, хоризонтални и наклонени повърхности — например стени, колони, щурцове.

[…]“

16 Със Съобщение 2000/C 40/05 на Комисията във връзка с прилагането на Директива 89/686, изменена с директиви 93/68/ЕИО, 93/95/ЕИО и 96/58/ЕО (ОВ C 40, стр. 7), в *Официален вестник на Европейските общности* са публикувани заглавието и номера на стандарт EN 795 заедно с предупреждение, че „Настоящата публикация не се отнася до оборудването, описано в класове A (строителни анкерни устройства) […], по отношение на което не се въвежда презумпция за съответствие с разпоредбите на Директива 89/686/ЕИО.“

Национална правна уредба

17 Директива 89/106 е транспонирана в Нидерландия с изменяната многократно Наредба за строителните работи (Bouwbesluit) от 16 декември 1991 г. (Staatsblad 1991 г., № 680), заменена, считано от 1 януари 2003 г. с Наредба за строителните работи от 2003 г. (Bouwbesluit 2003 г., Staatsblad 2002 г., № 410).

18 Директива 89/686 е транспонирана в Нидерландия с изменяната многократно Наредба за личните предпазни средства (Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen, Staatsblad 1992 г., № 396), приета за прилагане на нидерландския закон, уреждащ по-специално качеството и безопасността на продуктите.

19 Стандарт EN 795 е транспониран в Нидерландия със стандарт NEN 795.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

20 Latchways, конкурент на Kedge Safety Systems, произвежда и търгува с Mansafe, анкерно устройство, прикрепвано към покрива с винтове, проникващи в конструкцията под покривното покритие. То поставя върху посоченото устройство маркировката „CE“ съгласно стандарт EN 795.

21 Kedge Safety Systems, от своя страна, произвежда и търгува с Kedge Safety, анкерно устройство, прикрепвано към покрива посредством залепване на розетка, вградена в битумното покривно покритие. То твърди, че устройството отговаря на стандарт EN 795.

22 На два пъти, през 2004 г. и 2005 г. по искане на Consolidated Nederland, един от купувачите на Kedge Safety, това устройство е изпитвано от орган, одобрен и упълномощен да сертифицира ЛПС в съответствие с хармонизираните стандарти. В двата случая последният заключава, че в някои отношения Kedge Safety отговаря на стандарт EN 795 относно устройствата от клас A1, но изрично указва, че извършените изпитвания не оправдават поставянето на маркировката „CE“, нито декларация за съответствие с Директива 89/686.

23 През 2005 г. Latchways възлага изпитване на Kedge Safety на други два одобрени органа. И двата достигат до заключението, че Kedge Safety не е успяло да издържи на част от изпитването, предвидено от стандарт EN 795, тъй като при специфични топлинни условия се отлепя, след като му е приложено статично натоварване от 5,68 kN, докато точка 4.3.1.1 от стандарт EN 795 предвижда устойчивост, равняваща се най-малко на 10 kN.

24 По подадена от Latchways и Eurosafe Solutions, нидерландският разпространител на Mansafe, молба за допускане на обезпечение Rechtbank Doordrecht забранява на Kedge Safety Systems да указва, че неговото анкерно устройство отговаря на стандарт EN 795 освен при използване върху нови покриви и през неслънчеви дни и го задължава да информира своите клиенти за това.

25 В главното производство Latchways и Eurosafe Solutions искат да бъде забранена търговията с Kedge Safety при липса на маркировка „CE", на основание че този продукт попада в приложното поле на Директива 89/686. При условията на евентуалност те искат да се забрани на Kedge Safety Systems и Consolidated Nederland да търгуват с посочения продукт за използване върху всякакъв вид покриви, да твърдят, че той отговаря на стандарт EN 795, и да указват, че същият продукт е безопасен.

26 С предявен насрещен иск Kedge Safety Systems и Consolidated Nederland искат да се забрани на Latchways и на Eurosafe Solutions да поставят маркировката „CE" върху Mansafe, да се позовават на стандарт EN 795 и да продължават да търгуват с този продукт. В подкрепа на исканията си Kedge Safety Systems и Consolidated Nederland изтъкват, че класове A, C и D от стандарт EN 795 попадат в приложното поле на Директива 89/106 и поради това Latchways и Eurosafe Solutions нямат право да декларират, че Mansafe съответства на Директива 89/686.

27 Поради съмненията му относно това, кои директиви са приложими за разглежданите устройства, какви са условията за използване на маркировката „CE", както и какъв е характерът на стандарт EN 795, с междинно решение от 18 юли 2007 г. Rechtbank 's-Gravenhage кани страните по главното производство да се произнесат по преюдициалните въпроси, които посочената юрисдикция възнамерява да постави на Съда.

28 След като се запознава със съответните становища на страните по главното производство, Rechtbank 's-Gravenhage решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1. Единствено Директива 89/106 [...] ли се прилага за анкерните устройства от клас A1 по смисъла на стандарт EN 795 (предназначени да бъдат трайно закрепени към обекта)?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос, прилага ли се за тези анкерни устройства — евентуално като компонент на личните предпазни средства —Директива 89/686 [...]?

3) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос, трябва ли предвид по-специално приложение II към Директива 89/686 [...], и в частност точка 3.1.2.2 от него, да се преценява дали [ЛПС], за което се прилага тази директива, само по себе си отговаря на съществените изисквания на посочената директива, или в този случай трябва също да се разгледа въпросът дали анкерното устройство, към което е прикрепено [ЛПС], е безопасно при предвидими условия на употреба по смисъла на приложение II?

4) Допуска ли общностното право, и в частност [Решение] 93/465 [...], върху анкерно устройство като посоченото в първия въпрос по избор да се поставя маркировка „CE“ като доказателство за неговото съответствие с Директива 89/686 [...] и/или с Директива 89/106 [...]?

5) При изцяло или отчасти положителен отговор на четвъртия въпрос, коя процедура или процедури следва да се съблюдава(т) с оглед на определяне на съответствието с Директива 89/686 [...] и/или с Директива 89/106 [...]?

6) Трябва ли по отношение на анкерните устройства, посочени в първия въпрос, стандарт EN 795 да се счита за право [на Съюза], което подлежи на тълкуване от Съда [...]?

7) При положителен отговор на шестия въпрос, трябва ли стандарт EN 795 да се тълкува в смисъл, че анкерното устройство, посочено в първия въпрос, следва да бъде подложено на изпитване (от нотифициран орган) при предвидими условия на употреба (като външна температура, атмосферни условия, стареене на самото анкерно устройство и/или на материалите, с които то е закрепено, съответно на покривната конструкция)?

8) При положителен отговор на седмия въпрос, трябва ли изпитванията да бъдат провеждани при съблюдаване на (посочените в инструкциите за употреба) ограничения за употреба?“

По преюдициалните въпроси

29 В началото следва да се заключи, че първият, вторият и третият въпрос се отнасят до това дали директиви 89/106 и 89/686 са приложими за анкерните устройства от клас A1, както са определени в стандарт EN 795. Отговорът на тези въпроси обаче налага по необходимост тълкуването от Съда на посочения стандарт, правният характер и тълкуването на който са предмет на шестия, седмия и

осмия въпрос. Ето защо Съдът следва да се произнесе преди всичко по последните въпроси.

По шестия, седмия и осмия въпрос, свързани с правния характер на стандарт EN 795

30 С шестия, седмия и осмия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали разпоредбите и изискванията на стандарт EN 795 относно анкерните устройства от клас A1 са част от правото на Съюза и следователно подлежат на тълкуване от Съда и при положителен отговор да получи тълкуване на същите.

31 В това отношение следва да се отбележи, че в рамките на сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки по отношение на продуктите, което е предмет по-специално на директиви 89/106 и 89/686, институциите на Съюза приемат директиви, с които се определят съществените изисквания за продуктите, попадащи в приложното им поле. След това съгласно предвидената в Директива 83/189 процедура Комисията възлага на европейски органи по стандартизация разработването на техническите спецификации, които конкретизират основните изисквания, формулирани в посочените директиви. След като стандартите бъдат изготвени от посочените организации, Комисията публикува референтни данни за тях в *Официален вестник на Европейския съюз*. Вследствие на публикацията продуктите, които са предмет на директива за техническо хармонизиране и които отговарят на техническите изисквания, определени в хармонизираните стандарти относно тези продукти, се ползват от презумпция за съответствие със съществените изисквания на посочената директива.

32 В конкретния случай от стандарт EN 795 следва, че той е изработен в резултат на възлагане на CEN от страна на Комисията съгласно точка 3.1.2.2 от приложение II

към Директива 89/686. Впоследствие със Съобщение 2000/C 40/05 в *Официален вестник на Европейските общности* са публикувани референтни данни за посочения стандарт. В съобщението обаче се указва изрично, че тази публикация не се отнася до екипировката, описана по-конкретно в клас A1 от стандарт EN 795, за която публикацията не установява презумпция за съответствие с разпоредбите на Директива 89/686.

33 Ето защо, както отбелязва генералният адвокат в точка 123 от своето заключение, разпоредбите на стандарт EN 795 относно анкерните устройства от клас A1 не може да се считат за хармонизирани технически спецификации. Поради това, доколкото се отнася до анкерните устройства от клас A1, стандарт EN 795 трябва да бъде квалифициран като технически стандарт, който е установен от частен орган за стандартизация и няма връзка с Директива 89/686.

34 От постоянната съдебна практика обаче следва, че Съдът е компетентен да дава преюдициални заключения единствено във връзка с разпоредбите от правото на Съюза (вж. в този смисъл Определение от 16 януари 2008 г. по дело Polier, C-361/07, точка 9 и цитираната съдебна практика).

35 Доколкото в точки 32 и 33 от настоящото съдебно решение се установява, че разглежданите разпоредби не са разпоредби от правото на Съюза, следва да се заключи — без да е необходимо да се разглежда правният характер на хармонизираните стандарти, — че Съдът не може да тълкува разпоредбите на стандарт EN 795 относно анкерните устройства от клас A1.

36 Следователно на шестия въпрос трябва да се отговори, че Директива 89/686 не се прилага за разпоредбите на стандарт EN 795 относно анкерните устройства от клас A1, поради което те не са част от правото на Съюза и следователно Съдът не е компетентен да ги тълкува.

37 С оглед на отговора, даден на шестия въпрос, не е необходимо да се отговаря на седмия и осмия въпрос.

По първия, втория и третия въпрос, свързани с приложимостта на директиви 89/106 и 89/686 за устройствата, разглеждани по главното производство

38 С първия, втория и третия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали анкерните устройства от клас A1, определени в стандарт EN 795, попадат в обхвата на Директива 89/106 или на Директива 89/686.

39 Тъй като Съдът не е компетентен да тълкува разпоредбите и предписанията на стандарт EN 795 във връзка с тези устройства, следва да се вземат предвид разглежданите по главното производство анкерни устройства, а именно Mansafe и Kedge Safety.

40 Тези устройства са строителни анкерни системи, прикрепени към покрива на конструкция, на която се закача ЛПС. Както следва от акта за запитване, посочените анкерни устройства остават трайно прикрепени към конструкцията след поставянето им и поради това могат да бъдат използвани многократно, което се потвърждава от заинтересованите страни по време на съдебното заседание.

41 По отношение, на първо място, на приложимостта на Директива 89/686 към тези устройства, приложното ѝ поле е определено в член 1 като в параграфи 2 и 3 е дефинирано понятието за ЛПС.

42 От систематичното тълкуване на тези параграфи е видно, че квалифицирането на даден продукт като ЛПС предполага, че той е носен или държан или поне може да бъде носен или държан от използващото го лице по време на излагането му на риск. В този смисъл продуктът трябва да бъде подвижен. Безспорно е обаче, че с оглед на употребата им анкерни устройства като разглежданите по главното производство се прикрепват към строеж. Поради това те не са предназначени за носене или държане от използващото ги лице по смисъла на Директива 89/686.

43 Следва също да се заключи, че функцията на тези устройства е пречка те да бъдат квалифицирани като „системи за свързване“ по смисъла на член 1, параграф 3 от Директива 89/686 и следователно да се считат за интегрална част от ЛПС. Всъщност функцията на тези устройства изобщо не е да свързват ЛПС с „друг външен уред“ по смисъла на този член или със „сигурна точка на закрепване“ по смисъла на точка 3.1.2.2 от приложение II към същата директива. Напротив, по предназначението си те представляват „външен уред“, на който се закачва ЛПС.

44 Ето защо предвид техния характер и функция, следва да се заключи, че анкерни устройства като разглежданите по главното производство не могат да попадат в обхвата на Директива 89/686.

45 Това заключение не може да бъде променено от изискването, посочено в точка 3.1.2.2 от приложение II към Директива 89/686, според което производителят на ЛПС трябва да уточнява в инструкциите си цялата съответна информация относно необходимите характеристики на сигурната точка на закрепване, с която трябва да се свърже посоченото ЛПС.

46 Всъщност от член 3 от Директива 89/686 следва, че приложение II към тази директива в неговата цялост, и по-конкретно точка 3.1.2.2 от това приложение, имат за цел единствено да определят основните изисквания за здраве и безопасност, приложими за ЛПС. Ето защо възложеното на производителя задължение да уточнява необходимите характеристики на сигурната точка на закрепване, с

която трябва да се свърже дадено ЛПС, не би могло да доведе до разпростиране на приложното поле на посочената директива извън определените в член 1 граници.

47 С оглед на изложените по-горе съображения на втория въпрос трябва да се отговори, че анкерни устройства като разглежданите по главното производство, които не са предназначени да бъдат държани или носени от използващото ги лице, не попадат в приложното поле на Директива 89/686 нито като такива, нито поради това че са предназначени да бъдат свързвани с ЛПС.

48 Предвид отговора на втория въпрос не следва да се отговаря на третия въпрос.

49 По отношение, на второ място, на приложимостта на Директива 89/106 за анкерни устройства като Mansafe и Kedge Safety, от член 1, параграф 1 от тази директива следва, че тя се прилага за строителните продукти, доколкото съществените изисквания по отношение на строежите, посочени в нейния член 3, параграф 1, се отнасят до тях. С оглед определяне на съществените изисквания, които са приложими за тези строежи и които могат да повлияят на характеристиките на даден строителен продукт, последният член препраща към приложение I към Директива 89/106, което се отнася по-специално до безопасността при експлоатация на строежите.

50 В този смисъл приложимостта на Директива 89/106 към конкретен продукт предполага изпълнението на две условия — едното, свързано с характера на този продукт и другото, отнасящо се до неговата функция.

51 Що се отнася, на първо място, до характера на продуктите, за които се прилага Директива 89/106, нейният член 1, параграф 2 гласи, че „строителен продукт“ е всеки продукт, който се произвежда за трайно влагане в строежи.

52 В самото начало следва да се отбележи, че Директива 89/106 не съдържа дефиниция на израза „трайно влагане“. Като се има предвид обичайното значение на този израз, както и целта на тази директива да се гарантира, че строежите отговарят на предвидените в нея съществени изисквания, следва да се приеме, че строителни продукти са продуктите, които са част от строеж, чието отстраняване влошава характеристиките на строежа и чието отстраняване или подмяна представлява строителна дейност.

53 Предвид посочените в точка 40 от настоящото решение характеристики на анкерните устройства, разглеждани по главното производство, трябва да се установи, че тези устройства са прикрепени към покрива, така че представляват част от строежа съгласно определението за строителен продукт по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 89/106.

54 Що се отнася, на второ място, до функцията на продуктите, които попадат в приложното поле на Директива 89/106, точка 4 от приложение I към тази директива предвижда, че строителните продукти трябва да позволяват изграждането на строежи, които да могат да бъдат използвани по предназначение, по-специално що се отнася до безопасността при експлоатация, като налага те да бъдат проектирани и изпълнени по такъв начин, че да не създават неприемливи рискове от инциденти при използване или работа като подхлъзване, падане, удар, изгаряне, електрически удар, нараняване от експлозия.

55 В конкретния случай е безспорно, че анкерни устройства като разглежданите по главното производство имат за цел гарантиране безопасността на лицата при работи, извършвани на покриви, предотвратявайки паданията от височини, които може да настъпят при използване на покрива или при работа по него, по-конкретно с цел почистване и поправяне на постройка.

56 Ето защо трябва да се заключи, че такива устройства гарантират безопасността при използване или при работа на покривите на постройки по смисъла на точка 4 от приложение I на Директива 89/106.

57 Това заключение не се опровергава от факта, че текстът на нидерландски на точка 4 от приложение I към посочената директива няма предвид действията, извършвани извън постройката, и следователно тези, извършвани на покривите. Всъщност според постоянната съдебна практика необходимостта от еднакво тълкуване на актовете на Съюза изключва изолираното разглеждане на даден текст в случай на съмнение, като изисква, напротив, той да се тълкува и прилага в светлината на съществуващите текстове на останалите официални езици (вж. в този смисъл Решение от 20 ноември 2008 г. по дело Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading, C-375/07, Сборник, стр. I-8691, точка 46 и цитираната съдебна практика). В текстовете на останалите езици обаче, като например немски, английски и френски, не се прави никаква разлика между действията, извършвани във и извън постройката.

58 От друга страна, от никоя разпоредба на Директива 89/106 не може да се заключи, че е необходимо ограничително тълкуване на приложното ѝ поле, което да доведе до изключване от него на устройства като разглежданите по главното производство. Напротив, с оглед на целите на тази директива от определящо значение за безопасността при използване на строежите конкретно от работещите по покривите лица е при използването на покрива те да могат да разчитат на анкерните устройства, прикрепени към строеж и предназначени да останат трайно там и които след като веднъж са прикрепени към този строеж, стават

част от него и следователно представляват строителен продукт по смисъла на Директива 89/106.

59 Предвид съображенията, изложени по-горе, на първия въпрос трябва да се отговори, че анкерни устройства като разглежданите по главното производство, които са част от строежа, към който са прикрепени с цел гарантиране безопасността при използване или при работа на покрива на този строеж, попадат в приложното поле на Директива 89/106.

По четвъртия и петия въпрос, свързани с тълкуването на Решение 93/465

60 С четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали Решение 93/465 позволява поставянето по избор на маркировката „CE“ върху продукт, който не попада в приложното поле на директивата, съгласно която се поставя такава маркировка, но отговаря на определените в нея технически изисквания, и при утвърдителен отговор, каква процедура или какви процедури трябва да се следва(т) за целта.

61 В това отношение следва да се посочи, че тълкуването на точка I, Б, букви а), б) и д) от приложението към Решение 93/465 във връзка една с друга позволява да се установи, че маркировката „CE“ е единственото средство за удостоверяване, от една страна, че даден продукт съответства на съществените изисквания, определени в директивата или директивите за техническо хармонизиране, приложима/приложими за него, и от друга страна, че по отношение на него са спазени подходящите процедури за оценка на съответствието му с тези директиви.

62 От друга страна, точка I, Б, букви и) и л) от същото приложение изтъкват необходимостта от изключване на всякаква възможност за объркване и злоупотреба при използването на маркировката „CE“, по-конкретно възлагайки на държавите членки задължението да попречат на всяко ненужно поставяне на тази маркировка.

63 При тези условия маркировката „CE“ може да бъде поставяна само на продукти, за които това е предвидено от конкретна разпоредба на законодателството на Съюза в областта на хармонизацията, и не може да бъде поставяна на никакви други продукти. Всъщност всяка по-различна преценка би породила опасност от объркване относно значението на тази маркировка. Впрочем именно за да се избегне опасността от такова объркване, член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 година за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 на Съвета (ОВ L 218, стр. 30), приложим считано от 1 януари 2010 г., предвижда, че маркировката „CE“ може да бъде нанасяна само на продукти, за които нейното нанасяне е предвидено от конкретна разпоредба на законодателството на Съюза в областта на хармонизацията, и не може да бъде нанасяна на никакви други продукти.

64 Поради това на четвъртия въпрос трябва да се отговори, че Решение 93/465 изключва поставянето по избор на маркировката „CE“ върху продукт, който не попада в приложното поле на директивата, съгласно която се поставя такава маркировка, дори когато този продукт отговаря на определените в нея технически изисквания.

65 Предвид отговора, предоставен на четвъртия въпрос, не е необходимо да се разглежда петият въпрос.

По съдебните разноски

66 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) **Разпоредбите на европейския стандарт 795 относно анкерните устройства от клас A1 не попадат в приложното поле на Директива 89/686/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на личните предпазни средства, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г., поради което не са част от правото на Съюза и следователно Съдът не е компетентен да ги тълкува.**

2) **Анкерни устройства като разглежданите по главното производство, които не са предназначени да бъдат държани или носени от използващото ги лице, не попадат в приложното поле на Директива 89/686, изменена с Регламент № 1882/2003, нито като такива, нито поради това че са предназначени да бъдат свързвани с лично предпазно средство.**

3) **Анкерни устройства като разглежданите по главното производство, които са част от строежа, към който са прикрепени с цел гарантиране безопасността при използване или при работа на покрива на този строеж, попадат в приложното поле на Директива 89/106/ЕИО на Съвета от**

21 декември 1988 година относно сближаването на законовите, подзаконови и административни разпоредби на държавите членки по отношение на строителните продукти, изменена с Регламент № 1882/2003.

4) Решение 93/465/ЕИО на Съвета от 22 юли 1993 година относно модулите за различните фази на процедурите за оценяване на съответствието и правилата за поставяне и използване на маркировката за съответствие „CE“, които са предназначени за използване в директивите за техническо хармонизиране, изключва поставянето по избор на маркировката „CE“ върху продукт, който не попада в приложното поле на директивата, съгласно която се поставя такава маркировка, дори когато този продукт отговаря на определените в нея технически изисквания.

Подписи